

Jeg kunde altsaa ønske, at vi i Stedet for at faa mere Blandingsgods af den Art mellem Staten og private gik den modsatte Vej og kom til en Udrensning, saa at vi kun fik to Slags Baner, nemlig Privatbaner, som anlægges og drives af Kommuner og private saaledes, som vi i det væsentlige for Øjeblikket har det her i Landet, og Statsbaner, som blev anlagt og drevet af Staten. Saa havde vi rene Linier at gaa efter, og jeg tror, det vilde gavne en hel Del i Administrationen, og at det vilde baade Stat og Kommune bedst. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister at tage et Arbejde op for at faa undersøgt, om der ikke er en Mulighed for at komme bort fra alle disse forskellige Former, af hvilke jeg har nævnt et Par, og komme til det Resultat, at vi kun bør have de to Slags Baner: Privatbaner, som drives af private, og Statsbaner, som drives af Staten.

Mølgaard-Nielsen: I sin Tale i Gaar henvendte den højtærede Minister sig blandt andre til os, som har fremdraget Skive—Skern-Banen, og udtalte, at de fremsatte Bebrejdelser var urimelige og umotiverede, eftersom han paa Forhaand havde ladet os vide, at et Forslag som det omhandlede vilde fremkomme. Jeg vil straks gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at i det sidste har han Ret, og jeg vil gøre ham en Undskyldning, hvis jeg paa dette Punkt har været temmelig haard, men Aarsagen til, at Sindene er blevet opskræmt, er denne Ombytnings-historie og det Forhold, som jeg sidst udtalte mig om, at det saa ud til, at denne Bane skulde knyttes sammen med Baner, som endnu ikke var i deres Vorden, og som den højtærede Minister mente maatte komme med under samme Forhandling og nyde samme Skæbne som Skive—Skern-Banen. Jeg talte, som sagt, paa de ængsteliges Vegne, og det kan nok være, at jeg talte temmelig varmt. Det lader imidlertid til, at disse Overraskelser ikke vil følges af nogen større Virkning, det vil jeg i alt Fald ønske og haabe, og jeg er glad ved, at kun et eneste af de ærede Medlemmer, som har udtalt sig, har kunnet give det foreliggende Lovforslag sin fulde Tilslutning, jeg er endda vis paa, at det vedkommende Medlem ikke er bekendt med alle Enkeltheder navnlig med Hensyn til det, som ligger os paa Sinde. Der er flere Medlemmer, for hvem Sagen ikke kunde have særlig stedlig Interesse, som har givet vor Mening om denne Banes

Berettigelse sin Tilslutning, og det siger jeg de ærede Medlemmer Tak for.

Jeg skal ikke nu gøre mange Bemærkninger, men der er dog enkelte Medlemmer, jeg maa rette enkelte Henvendelser til. Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) talte varmt for denne Egn, som det maa indrømmes, at han er godt kendt med, og det er meget muligt, at hans Forslag, hvis man havde staaet paa bar Bund, kunde have nogen Rimelighed for sig, om end jeg ikke kan billige dem. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem sluttede sine Betragtninger med at sige, at det nødigt skulde komme dertil, at Uenighed om Retningslinierne skulde gøre Skaar i Arbejdet for at fremme Sagen, og det haaber jeg vedblivende maa være hans Mening i denne Sag. Jeg skal ikke komme ind paa det, han fremdrog, men kun sige, at jeg synes ikke, det var den rette Løsning, men enhver ser jo med de Øjne, han har. Naar det ærede Medlem vil have baade en Bane til Herning, hvor der i Forvejen er saa mange Baner, og en anden til Vildbjerg og stoppe der, er det klart, at han særlig har set paa den Egns Interesser, som han repræsenterer, og det kan man ikke for-tænke ham i. Det samme kan ikke siges om det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), til hvem jeg gerne vil henvende et Par Ord. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han holdt paa det, som vi var enige om fra Begyndelsen af: at Banen Skive—Skern maa og bør være en Statsbane, og dertil har vi, som jeg har udviklet, ikke alene Kommissionens, men Regeringens og Folketingets, ja ogsaa Landstingets Tilslutning, endog de, som var mod Banen, ansaa det for en Selvfølge, at den maatte blive en Statsbane. Det er vi altsaa enige om, og det takker jeg det ærede Medlem for. Kun undrer det mig lidt, at han vilde tillade, at der skete en Ombytning.

Men der er et andet Punkt, hvor vi ikke er enige. Det ærede Medlem taler om Baneretningen og siger, at han kender Egnen fra Skern op til Skive ret nøje, og at han finder den paatænkte Baneretning uheldig. Jeg skal imidlertid minde det ærede Medlem om, at af de 15 Medlemmer i Udvalget i 1908 var han den eneste, der anbefalede den Ændring, at Banen skulde gaa over Vildbjerg i Stedet for over Aulum, men det mærkeligste er, at det ærede Medlem siger: „Jeg tænker paa Ørre og Sinding Sogne. Aulum-Egnen trænger efter min Mening ikke saa